

עמי רביב – אנרג'י בר

בתערוכתו של עמי רביב מוצגות עבודות בסוגי מדיה שונים, עבודות צילום, פיסול ווידאו. כל העבודות הן מהתקופה האחרונה וחלקן נעשו תוך חשיבה על חלל הגלריה ועל אפשרויות הפעלתו.

ההקשר המיידני של עבודותיו של רביב הוא המינימליזם והפוסט מינימליזם האמריקאי, באופנים שבהם זרמים אלה הובנו באמנות הישראלית על ידי אמנים כנחום טבת וגדעון גכטמן, כלומר הרחק ממרכזי האמנות במערב, בתנאי התרבות הפריפריאליים של ישראל. רביב שואב מאותם משאבים אמנותיים, ומהפרשנויות ההיסטוריות הישראליות שלהם, אולם הביוגרפיה האישית שלו היא המשאב העיקרי שממנו עבודתו יונקת.

נקודת המוצא לרבות מהעבודות של רביב, שיכולות להיות מוגדרות כמין "מינימליזם ביוגרפי", מפנה לעולמות הספורט והטכנולוגיה רפואית, שאותם הוא מכיר היטב. העבודה המרכזית בתערוכה היא עבודת רצפה שיוצאת מתוך תרשים אק"ג לבדיקת תפקוד הלב בזמן של מאמץ גופני מירבי. רביב לקח תרשים אק"ג שלו עצמו והגדיל את התרגום הגרפי שלו לכלל פסל שבאזורים אחדים מגיע לגובה של מטר ושמונים סנטימטרים. עבודה נוספת היא הצבה של עבודות קיר שנראה כאילו עוצבו כתוצאה מהתנגשות חזיתית. כמו כן, דימויי התריסולים יכולים להיתפס כאילו נלקחו במצב של סגר ובידוד.

על אף שהתוצר האמנותי הסופי הופך לאובייקט וסביבה חדשים, ומתרחק מהמקור הרפואי והספורטיבי שמתוכו הוא צומח, רביב משתמש בפרקטיקות קיימות לבדיקת סיבולת גופנית ולעשייה של ספורט אתגרי, ואלה מאתרות בעבודה שלו התייחסויות שונות לסוגיית הנוכחות הגופנית, בין אם מדובר בהתייחסות לגוף הפיזיקלי של הצופה שעתיד להשתתף בעבודה באורח פעיל, ובין אם מדובר בגופו שלו. ההתייחסות לממד הפיזי של הצופה והאמן, מפגיש אותנו עם מחשבה על אודות הגוף הסובל, ויחד עם זאת היא מציעה אופק של שיתוף בין הגוף לבין עבודת האמנות, שיתוף המפנה אל עבר מצב אוטופי.

